

Fa tres anys que la Mari Carme Arjona, filla de Valls, regenta amb el seu nom el que és el primer taller de cuina de Tarragona, a l'entranyable barri mariner de El Serrallo. No en va, la nostra protagonista sempre havia sentit inquietud per l'art de regalar el paladar: **"Portava la cuina dins."** I no era l'única que s'adonava d'aquesta passió: **"Sempre que fèiem festes, els amics em deien que, amb les mans que tenia, podria muntar qualsevol cosa. Em presentava als concursos de romesco que hi ha a El Serrallo, i m'hi proclamaven mestra romescaire."**

Quan es va casar, la Mari Carme va afegir-se al negoci del seu home, que és majorista de peix, però tot i que allò guardava una certa relació amb les seves preferències, ella seguia amb **"ganes"** de fer altres coses: **"Anava a ajudar al meu marit, però jo sempre he estat molt inquieta. Em trobava una mica lligada a la seva feina, tot i que estava contenta."** És per això que un bon dia va decidir no esperar més: **"Em vaig adonar que passava el temps i que no havia fet res per mi sola. Sempre havia anat guiada per la feina de casa."** I així ho va fer saber al Joan: **"Quan li ho vaig proposar, de seguida em va dir 'aquí tens els cèntims, tu mateixa'."**

A partir de llavors, la nostra protagonista va iniciar una carrera imparable, durant set mesos, durant els quals va aprendre els secrets de l'art culinari: **"Vaig estudiar assessorament, restauració, per a professora de conducta a la taula, em vaig fer catadora i coneixedora de vi, també em vaig treure el títol per ser professora de cuina... Eren tot cursets de nit on jo era l'única dona, i els feia a Valls."**

Acabades les classes, només li quedava fer realitat la seva idea: **"En un local de sota de casa, em van muntar un taller els arquitectes, aparelladors i paletes. Em barallava molt amb ells, jo sola, perquè volia que enllestissin al més aviat possible."** Una campana, una cuina, un mostrador de treball, tres taules i una oficina. Aquests són els elements amb què la Mari Carme compta per ensenyar els alumnes a guisar: **"No em cal res més."**

Després d'una festa d'inauguració del taller, la nostra protagonista va començar-se a donar a conèixer, a través de ràdio i premsa, i l'èxit va ser tant que aviat la gent va començar a interessar-s'hi: **"La gent em trucava per encarregar-me que els fes menjars, i vaig començar a fer-ne per emportar."** La cosa, tanmateix, no es va aturar allà. Llavors els tarragonins van voler anar a menjar a ca la Mari Carme: **"Com que ja tenia les tauletes muntades per als cursets, no em venia d'aquí. Vaig demanar permís a l'ajuntament per servir menjars i me'l van concedir."**

També li encarregaven serveis de càtering, per a festes i sopars, on ella, com sempre ha fet, s'encarregava de tot **"feia de cuinera, servidora i cambraera"**, fins que la seva fama va quallar als mitjans de comunicació: **"Em van trucar de la Cadena Ser per fer un programa a Ràdio Tarragona, cada setmana, i al Diari de Tarragona també publicaven les meves receptes, sota el títol 'La cocina de Mari Carmen'."** Aquesta incansable dona reconeix, això sí, que al final **"ja estava estressada"**, amb tanta activitat.

L'habilitat de la Mari Carme, en qualsevol cas, ja l'ha duta més enllà de Catalunya, i pot presumir d'haver esmorzat amb la reialesa: **"A través d'una amiga havia conegut el president d'un club d'hípica, propietat d'una marca de vaixela alemanya molt famosa al seu país. Quan va provar el que feia al meu local li va agradar molt, i em va proposar que cuinés algun plat de peix per a la festa de la cervesa del club."** La nostra protagonista no s'ho va pensar dues vegades: **"Hi vaig anar deu dies. Aquell lloc és fantàstic, hi va gent de molts diners. Estant allà, el propietari em va proposar de baixar a fer el cafè amb en Rainiero."**

La Mari Carme no va tornar pas de buit, d'aquell viatge: **"Allà vaig veure la possibilitat d'organitzar una mostra gastronòmica, i llavors vaig fer un esborrany amb el que podia comprar allà mateix i el que m'hauria d'endur de Catalunya per fer els meus menús."** La cosa va anar endavant, i des de llavors són moltes les propostes que li han fet, per exportar els seus plats: **"M'han dit de muntar coses a Barcelona o a Mèxic, però no puc agafar-ho tot; he de mirar també per la família."**

Una família, ja ha quedat dit, amb el suport de la qual sempre ha comptat: **"El meu marit, en Joan, m'ha ajudat molt, sempre anant d'aquí cap allà i fent-me de cangur."** Pel que fa als seus fills, de catorze i cinc anys, s'ocupa d'ells com ho faria qualsevol mare. Això no obstant, la nostra protagonista admet que al principi de tenir el negoci anava una mica **"atragada"**, amb els nens, però afegeix també que ara s'ho munta **"millor"**. Les seves obligacions com a mare, d'altra banda, no li impedeixen de completar la seva formació: **"M'he matriculat a l'Institut de l'Ensenyament de Barcelona, a Dietètica i Nutrició, perquè vull saber-ne més. Ho faig a semidistància. Només em falta l'examen final per ser diplomada."**

La Mari Carme tampoc no descarta, en un futur, posar a la venda al taller les seves especialitats casolanes, com els vinagres macerats i les sardines en conserva –tan bons són els seus plats que la setmana passada un empresari li va proposar de muntar una societat per fer un servei de càtering-, i no ha deixat d'emprendre projectes com el llibre que està escrivint sobre el seu tema favorit: **"M'encanta rescatar allò que és antic. El que jo faig és recuperar la cuina de pescadors dels anys trenta als cinquanta, l'estic recollint en un llibre juntament amb una mica d'història sobre l'alimentació."**

A la Mari Carme no se li acaben mai les ganes d'aprendre –**"m'encanta llegir"**- i d'ensenyar coses: **"No m'ha importat mai donar consell si algun restaurador me'l demanava, després d'haver llegit alguna de les meves receptes."** Tanmateix, reconeix que, de vegades, pel fet de ser dona, se li han barrat les portes: **"He volgut muntar coses desinteressadament i no hi ha hagut manera. El Serrallo és un barri molt tancat. Potser si no hagués muntat el taller allà ho hauria tingut més fàcil."** Dona polifacètica, interessada per tots els camps del saber, la Mari Carme continua malgrat tot alegrant la vida i els estómacs d'amics, familiars, alumnes, veïns i turistes, al port de Tarragona. La trobareu al costat del mar.

Mari Carme Arjona - Tarragona (el Tarragonès)